

Investigating The Discourse of Trilingual Youth Identity; Nickname among Trilingual Youth in The Village of Dashkasan

Maryam Mirzaei*¹

Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran ¹

Abstract This study explores the use of nicknames among trilingual youth, investigating the influence of identity, culture, language, and attitudes on their propensity to assign nicknames to others. This research is cross-sectional and uses survey research. Results reveal that nicknames mirror the intricacy of social relations in a trilingual society. Young people's attitudes towards others' titles are predominantly negative, while their views on their own titles are more positive. Physical attributes form the basis for the most common nicknames. In this trilingual village, nicknames are primarily given to incapacitated individuals, those with differing religious beliefs, and those who do not share commonalities with the dominant language (Georgian, the native language of the dominant group) and ethnicity. The dominant language group is more inclined to assign titles. Most titles are based on descriptive phrases rather than verbal, prepositional, or adverbial phrases.

Keywords: *Multilingualism; Sociology of Language; Identity; Culture; Linguistic Bias.*

1. Introduction

A person's social presence can be significantly influenced by their nickname. A nickname, often carrying connotations of praise or criticism based on its original meaning, plays a crucial role in introducing individuals and professions. Identities take shape, acquire meaning, and become social constructs. Throughout a person's life, these social identities undergo development and evolution. This study, from a sociological perspective, explores the use of nicknames among trilingual teenagers. It seeks to answer how identity, culture, and language intersect to influence the propensity to assign nicknames.

Please cite this paper as follows:

Mirzaei, M. (2024). Investigating the discourse of trilingual youth identity; nickname among trilingual youth in the village of Dashkasan. *Language and Translation Studies*, 56(4), 205-235. <https://doi.org/10.22067/lts.2024.84680.1221>

2. Method

Language, as a system of human communication, provides a structure for the creation and transmission of meanings and concepts. The larger a language's conceptual reserves and semantic field, the broader the thinking and thought processes that can be formed within that language. Consequently, the culture and civilization that develop within that language tend to be more sophisticated and comprehensive. Shohami (2007) highlights another crucial function of language in identity formation. In their social interactions, individuals and groups are distinguished from each other by a shared language. Learning a language can offer insights into the values associated with it. A civilization with multiple ethnic identities tends to be more adaptable. Simultaneously, a national language helps maintain national identity and promotes cultural and linguistic unity within a society. Language and social connections are instrumental in shaping identity, thereby influencing identity construction. When a person learns a language, their identity structure changes and evolves. Identity and identity formation are closely tied to the information a person acquires to fulfill basic roles. This study, aimed at research and development, adopts a survey research approach in terms of nature and method. Data was collected through a field approach, using a questionnaire to assess the inclination towards nicknaming among trilingual individuals whose first language is Georgian. The study was conducted on trilingual youth aged 15 to 24 years. The cluster sampling method was employed for 22 subjects. All subjects were fluent in three languages: Georgian, Persian, and Turkish. Identification, language, and culture were included as independent variables, with nickname inclination as the dependent variable. The Stocks and Taylor-Leach model (2011) questionnaire tool, divided into three phases, was used to evaluate the research process.

3. Results

Nicknames serve various purposes and are often used to quickly identify individuals. In some cases, nicknames are derived from a person's name, along with the names of their father, mother, or grandfather, or even their own nickname. This type of nickname is common and is generally viewed positively, often creating a sense of pride in the individual. Some nicknames are based on a person's physical characteristics, such as hair color, height, physical imperfections, disabilities, or resemblance to another person. Nicknames can also reflect a person's behavior in society and are often given by group members. Some nicknames are related to a person's past or present occupation. There are also nicknames used to mock or humiliate others. These nicknames are at times chosen for amusement because they rhyme with the person's name or resemble names found in nature. In certain situations, nicknames have been used to degrade people of other races. Nicknames can also refer to a person's speech patterns, place of residence, or family history. To give a nickname a negative connotation, it may be rhymed with the person's name or the name of another person with a negative connotation. This can be achieved by

shortening the name and adding another suffix, or by incorporating a physical flaw at the beginning or end of the name. On the other hand, nicknames with positive meanings, such as those implying goodness, eloquence, or capability, as well as occupational nicknames and nicknames derived from the names of a person's parents or ancestors, are perceived positively. Such nicknames are often chosen for poets and athletes, providing them with a distinguished and acceptable identity.

4. Discussion and Conclusion

This study presents data on the most prevalent types of nicknames in the trilingual village of Dashkasan, as well as the attitudes of the village's youth towards their own and others' nicknames. Among the various types of nicknames, those related to names, emotions, personality traits, places, and other categories are the most common. Negative nicknames typically pertain to physical attributes and personality traits, underscoring the community's emphasis on honesty and integrity. In the process of naming, young individuals exhibit their cultural literacy and linguistic awareness; nicknames serve as a reflection of complex social interactions. These young individuals tend to view others' nicknames more negatively and their own more positively. In this trilingual village, nicknames are primarily assigned to marginalized individuals, those who do not speak the dominant language as their first language, and those who hold different ethnic views.

بررسی گفتمان هویت نوجوانان سه‌زبانه؛ لقب‌گذاری در میان جوانان سه‌زبانۀ روستای داشکسن

مریم میرزایی*

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، ایران

چکیده هدف پژوهش حاضر بررسی میزان تأثیر هویت، فرهنگ، زبان و نوع نگرش بر لقب‌گذاری در میان جوانان سه‌زبانۀ (ترک، فارس و گرجی) روستای داشکسن بود. جامعه آماری جوانان سه‌زبانۀ سنین ۱۵-۲۴ سال روستای داشکسن بود. روش نمونه‌گیری هدفمند بود و ۲۲ نفر به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه سه‌بخشی استاکس و تیلر لیچ (۲۰۱۱) و روش پژوهش توصیفی از نوع پیمایشی بود. بر طبق یافته‌ها متداول‌ترین نوع لقب‌ها، لقب‌های داده‌شده به ترتیب براساس ویژگی‌های فیزیکی، تنوع نام، احساسات، شخصیتی، عامیانه و مکان متداول‌تر هستند. اکثر لقب‌گذاری‌های صورت گرفته بر اساس قومیت، لقب‌گذاری در بین اقوام ترک نسبت به سایر قومیت‌ها بیشتر است؛ بنابراین با توجه به نتایج می‌توان گفت لقب‌گذاری در بین اقوام، مناطق، شیوه زندگی، آداب‌ورسوم و سطح فرهنگی اقوام گوناگون باهم متفاوت است و در اسم‌های مستعار مرسوم در روستای سه‌زبانۀ داشکسن و نگرش جوانان این روستا نسبت به لقب‌های خود و دیگران تفاوت وجود دارد.

کلیدواژه‌ها: چندزبانگی؛ جامعه‌شناسی زبان؛ هویت؛ فرهنگ؛ تعصب زبانی.

۱. مقدمه

فرهنگ استفاده از نام مستعار در ایران از دیرباز وجود داشته و در میان شاهان، شاعران و نویسندگان رواج داشته است (رضاپور و فرجاه، ۱۴۰۰). لقب یا نام مستعار، یک واحد زبانی عاطفی (احساس) است که برای بیان احساسات مخاطبان و/یا ایجاد تأثیر عاطفی بر مخاطبان با استفاده از طیف گسترده‌ای از ابزارهای زبانی طراحی شده است. نام مستعار عاطفی، نگرش سوژه را به ابژه منتقل می‌کند و احساسات کلی مثبت یا کلی منفی (عشق/محبت، غرور/افتخار، تحقیر، شرم، ترس، شادی) را در ارتباطات بین‌فردی بیان می‌کند. تداعی‌های عاطفی و

1. nicknames

همچنین درک و شفاهی آنها در شخصیت‌های زبانی، فردی هستند، در یک فرهنگ یا گروه اجتماعی خاص، افراد کلیشه‌های رایج را به اشتراک می‌گذارند و عمداً آنها را در موقعیت‌های ارتباطی مناسب به زبان می‌آورند (نیکولنکو^۱، ۲۰۲۳). همچنین ساختارهای اجتماعی نیز بر زبان تأثیرگذار هستند، ولی این تأثیر بر بخش واژگان زبان بارزتر از دیگر بخش‌ها است. یکی از مظاهر تأثیر اجتماع بر زبان در انتخاب نام‌ها و القاب دیده می‌شود. نام‌ها نشانگر و معرف هویت افراد هستند و نام‌شناسی نیز به بررسی اسامی و نام‌های افراد می‌پردازد (زندى و طوسی نصرآبادی، ۱۳۹۶).

یکی از عواملی که بر لقب‌گذاری تأثیرگذار است، مؤلفه فرهنگ است (پیش‌قدم و نوروز کرمانشاهی، ۱۳۹۲). فرهنگ مجموعه‌ای از عادات، قوانین و ارزش‌ها، از جمله آثار ادبی، هنری، موسیقی و غیره است که خاص یک ملت یا گروه است. گاهی مفهوم فرهنگ و زبان باهم ترکیب‌شده و گفتمان را تشکیل می‌دهند که شامل نحوه صحبت کردن و رفتار کردن افراد یک جامعه می‌باشند و بازتاب هویت اجتماعی آن‌ها است (ریچارد و اشمیت^۲، ۲۰۱۳). برویکز و کوپر^۳ (۲۰۰۰) معتقدند مقوله هویت از دو دیدگاه مختلف قابل بررسی است. عده‌ای بر این باورند که هویت ثابت و غیرقابل تغییر است؛ گروه دیگر اعتقاد دارند که هویت مفهومی متغیر، وابسته و گاهی بی‌ثبات است و بیشتر شبیه یک فرآیند است تا یک ماهیت ثابت. از آنجاکه پایه و اساس زندگی انسان نیز پویایی است نه سکون، می‌توان به این نتیجه رسید که هویت اجتماعی انسان‌ها با اتخاذ نقش‌ها و نقاب‌های اجتماعی مختلف تغییر می‌کند.

مشخص است که نام‌های شخصی هویت افرادی را که نام برده می‌شوند، آشکار می‌سازد (فینچ^۴، ۲۰۰۸)، اما اطلاعات کمی در مورد آنچه نام مستعار می‌تواند در مورد واقعیت‌های اجتماعی که در آن منتشر می‌شود به ما بگوید، معلوم است. همچنین شناخته شده است که -بیان‌کننده محبت، انگ، کنایه‌ها و تجربیات- نام مستعار شناسه‌های هویتی را تشکیل

-
1. Nikolenko
 2. Richards & Schmidt
 3. Brubaker & Cooper
 4. Finch

می‌دهند، اگرچه به‌صورت استعاره‌ای نشان می‌دهند. باین‌حال، پرده‌برداری از شرایط اجتماعی که به تولید و انتشار نام مستعار کمک می‌کند، چالش‌برانگیزتر است. تنها از این طریق است که می‌توانیم ارتباطی را که آنها می‌توانند برای درک جهان‌های اجتماعی که از آنها استقبال می‌کنند داشته باشند، کشف کنیم. چالشی که ما با آن روبرو هستیم از درک رابطهٔ جوانان با فرهنگ وژگان وجود اجتماعی آنها می‌گذرد و نام مستعار را به‌عنوان مطالعهٔ موردی در نظر می‌گیریم. اشکال ایده‌آل واقعیت و همچنین بازنمایی اجتماعی آنها، از طریق بازی‌هایی که زبان ایجاد می‌کند، اتفاق می‌افتد. کلمات به‌عنوان مصنوعات ذهنی، هنگامی که در تعاملات روزمره بافته می‌شوند، جهان‌های معنا را ایجاد می‌کنند (پیس^۱، ۲۰۱۸).

مطمئناً بدن‌ها^۲ بدون نیاز به کلمات گفتگو می‌کنند، زیرا ارزش آنها از ابتدا به‌عنوان یک ظاهر زیباشناختی وابسته است. باین‌حال، کلمات کمک می‌کنند تا این ظاهر به‌عنوان یک نشانگر و متمایزکننده اجتماعی برجسته شود. گدهای ادراک و ارزیابی زیبایی‌شناختی با استفاده از شکل‌های منحصربه‌فرد نام‌گذاری، طبقه‌بندی‌های واقعی را ایجاد و بازآفرینی می‌کنند که به‌خودی‌خود یک نوع ستایش شده (ال‌پیبه^۳ [نام مستعار مارادونا^۴])، زیرا او شبیه مارادونا است) یا یک کلیشهٔ قدردانی نشده (گوردو^۵ [چاق]) به‌عنوان وسیلهٔ شناسایی آشکار می‌کند. بدن‌ها نه‌تنها مکانی هستند که از طریق آن فرد جهان را تجربه می‌کند، بلکه دریچه‌هایی نیز هستند که از طریق آنها به او نگاه می‌شود و طبقه‌بندی می‌شود (نیکولنکو^۶، ۲۰۲۳).

اسامی مستعار فیزیکی^۷ همچنین می‌توانند گرایش‌های معنایی را بررسی کنند که در آن کلیت ظاهر با قسمت جایگزین می‌شود. در زبان‌شناسی، یک سبک معروف به نام «synecdoche» وجود دارد که این حيله را توضیح می‌دهد: کلمه‌ای برای بیان معنایی استفاده می‌شود که بخشی از معنای دیگر همان کلمه یا به‌عبارت‌دیگر نام کل است. برای اشاره به جزء

-
1. Pais
 2. bodies
 3. El Pibe
 4. Maradona
 5. Gordo
 6. Nikolenko
 7. physical nicknames

یا نام جزء برای اشاره به کل استفاده می‌شود. از سر تا انگشتان پا، بدن یک منبع نامی است. یک مرد جوان به دلیل داشتن سر بزرگ به «Cabeção» [سر بزرگ] ملقب است، درحالی‌که یکی دیگر به‌عنوان «Capuchinho Vermelho» [کلاه قرمزی] شناخته می‌شود که به راحتی سرخ می‌شود. گاهی اوقات می‌توان بین هویت مورد نظر و هویت اختصاص داده شده تنشی ایجاد کرد که نام مستعار برای همیشه بازمی‌گرداند. زمانی که نام مستعار به‌عنوان کاریکاتور کلامی عمل می‌کند، می‌تواند انگ‌های خاصی را تقویت کند (نگری و سیمیون، ۲۰۲۱).

برخی از نام‌های مستعار باعث ایجاد اثرات تبعیض‌آمیز می‌شوند که ماهیت نژادی دارند. نام‌های مستعار، یک فلش، یک تصویر، یک ایده مرجع وجود دارد. انتساب صرف آن، آن را به دنیای پیچیده‌ای از بازنمایی‌های اجتماعی، کلیشه‌ها، فرآیندهای انگ زنی می‌برد که از مرزهای فردیت فراتر می‌رود (پیس، ۲۰۱۸).

هیجانان^۲ به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های حوزه مفهومی عواطف انسانی که فرآیند شناخت و جهت‌گیری فرد را در جهان تعیین می‌کند و با ویژگی‌های زیستی، روانی و اجتماعی-فرهنگی مشخص می‌شود، مورد توجه تعدادی از زبان‌شناسان قرار گرفته است (پاولنکو^۳، ۲۰۰۸). احساسات به‌عنوان پدیده روان‌دارای ساختار مفهومی بسیار پیچیده‌ای هستند که می‌توان آن را با توصیف عبارات زبانی که توسط افراد بومی برای ارجاع و انتقال احساسات استفاده می‌شود، شناسایی کرد (نیکولنکو، ۲۰۲۳). در طبقه‌بندی‌های پیشنهادی متعدّد، احساسات برای نشان دادن فرهنگ‌های مختلف مشترک و در نتیجه جهانی در نظر گرفته می‌شود. به‌عنوان انسان، همه ما احساسات جهانی یکسانی را تجربه می‌کنیم: خشم، ترس، غم، شادی و عصبانیت. علاوه بر این، این احساسات، به‌عنوان یک قاعده، با «نشانه» توزیع می‌شوند، یعنی در دسته معنای مثبت، منفی یا خنثی قرار می‌گیرند (دیلمان^۴ و همکاران، ۲۰۲۰).

-
1. Negrea-Busuioc & Simion
 2. emotions
 3. Pavlenko
 4. Dylman

بیشتر پژوهش‌های انجام‌شده بر شیوه لقب‌گذاری در سطح مدارس تمرکز داشته‌اند و هنوز پژوهشی در مورد لقب‌گذاری در جوامع چندزبانه صورت نگرفته است. پژوهش حاضر در پی بررسی لقب‌گذاری در میان جوانان سه‌زبانه به منظور بررسی میزان تأثیر هویت، فرهنگ، زبان و نوع نگرش آنها در میزان گرایش به لقب‌گذاری بر دیگران است. بدین منظور ضمن بررسی پژوهش‌های متعدد پیرامون چندزبانگی و هویت فردی و اجتماعی، تأثیر فرهنگ و هویت اجتماعی و زبانی را در لقب‌گذاری در جامعه‌ای سه‌زبانه نشان می‌دهیم. هدف پژوهش حاضر بررسی و شناخت رفتارهای زبانی و چگونگی ساخت لقب‌ها در اجتماعات چندزبانه و چندفرهنگی است که می‌تواند درک عمیق‌تری از شیوه لقب‌گذاری را در میان جوانان به وجود آورد؛ بنابراین این پژوهش در صد پاسخ به سؤالات زیر است:

- دسته‌بندی القاب براساس لقب فیزیکی (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟
- دسته‌بندی القاب براساس تنوع نام‌ها (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟
- دسته‌بندی القاب براساس تنوع مکانی (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟
- دسته‌بندی القاب براساس لقب احساسی (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟
- دسته‌بندی القاب براساس لقب شخصیتی (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟
- دسته‌بندی القاب براساس لقب‌های عامیانه (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟
- دسته‌بندی القاب براساس قومیت (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟

۲. پیشینه پژوهش

زبان‌شناسان همواره به تأثیر جامعه و فرهنگ بر زبان توجه داشته و پژوهش‌هایی در این زمینه انجام‌شده که در ادامه به بررسی پژوهش‌های مرتبط پرداخته‌شده است.

مطالعاتی مانند لقب و لقب‌گذاری (فرشیدورد، ۱۳۸۱)، اسم مستعار (پاک‌نهاد، ۱۳۸۶)، لقب‌های عوام ساخته (پناهی سمنانی، ۱۳۷۸)، داغ ننگ (گافمن، ۱۳۸۶) جامعه‌شناختی شیوه‌های نام‌گذاری را نشان داده‌اند که این امر با شیوه‌های لقب‌گذاری با دامنه کاربرد زبان در

ارتباط است. به عنوان مثال لقب گذاری در میان جنایتکاران، ارتش، گروه های ورزشی، عرصه های سیاسی و نیز درون خانواده رواج دارد.

مطالعاتی مانند خاستگاه القاب را در نقایص جسمانی (احمدی، ۱۳۸۸)، عادت های رفتاری (میریدی و تقی زادگان، ۱۳۸۶)، کج روی های اجتماعی (میرزایی و رضایی، ۱۳۹۹)، عملکردهای اجتماعی یا سیاسی فرد یا خانواده (گلابی و همکاران، ۱۳۹۱؛ گی جنوا، ۱۳۸۶) نشان داده اند. همواره محققان تلاش کرده اند تا چگونگی تأثیر هویت بر فرد را در جریان تصمیم گیری و بر ارزیابی فرد از خویش تشخیص دهند (بیات و آخوندی، ۱۳۷۱؛ پاینده و جعفرزاده، ۱۳۸۹؛ رضاپور و فرجاه، ۱۴۰۰؛ رهبری، ۱۳۸۵؛ سجادی، ۱۳۸۴؛ شکوری، ۱۳۸۷؛ عبدی، ۱۳۸۸؛ غلام پور، ۱۳۸۲؛ ناصری، ۱۳۸۶؛ نوذزی، ۱۳۸۵).

رضاپور و فرجاه (۱۴۰۰) در بررسی روند هویت کاربر زبانی معتقدند موضوع دوزبانگی روندی بسیار پیچیده ای است. روند یادگیری زبان دوم برای کاربرانی که اعضای خانواده آن ها زبان های متفاوتی را صحبت می کنند و یا کاربرانی که از زمان تولد در خانواده ای دوزبانه زیست می کنند، به موارد متعددی مانند تجربه زبانی آن ها و یا نوع ترکیب این زبان ها در خانواده بستگی پیدا می کند. کاربرانی که به صورت متأخر دوزبانه می شوند، یعنی زبان دوم را در سنین بالاتر فرامی گیرند روندی سخت، طاقت فرسا و تا حدودی همراه با مشقت تجربه می کنند.

میرزایی و رضایی (۱۳۹۹) در مطالعه ای که به بررسی دوزبانگی اجتماعی^۱ کودکان و رویکرد مناسب آموزشی در آنان پرداخته اند، مهم ترین چالش کودک فارسی زبانی که در مناطق فارسی زبان شروع به تحصیل می کند را خواندن و نوشتن می دانند. نتایج پژوهش حاکی از آن است که ملحوظ نکردن تفاوت های زبانی مناطق مختلف و اجرای برنامه های آموزشی یکسان در همه مناطق، به فراهم سازی فرصت های آموزشی یکسان و عدالت آموزشی منجر نمی شود (میرزایی و رضایی، ۱۳۹۹).

قائم‌مقامی (۱۳۹۷) به بررسی لقب‌های ترکی در شاهنامه پرداخته است. وی معتقد است جز چند کلمه ترکی اندک‌شمار، بعضی نام‌ها و لقب‌های ترکی نیز در شاهنامه فردوسی وجود دارد که گاه در کتاب او دچار تغییر یا تحریف شده‌اند. این تغییرها و تحریف‌ها یا کار خود شاعر بوده یا کار منابع او یا کاتبان شاهنامه. از جمله به سبب همین پنهان شدن نام‌های اصلی در پس‌صورت‌های تغییر یافته یا تحریف شده است که نمی‌توان شمار درستی از این کلمات به دست آورد. برای چنین کاری، نخست باید تمامی کلمات و نام‌هایی را که گمان به غیر ایرانی بودن آنها می‌رود، احصا کرد و درباره هر یک جستجوی جداگانه در منابع قدیم یا تحقیقات جدید نمود، اما بعضی از این نام‌ها نیز به صورت درست در شاهنامه ضبط شده‌اند و علت پوشیده ماندن اصل آنها نقص تحقیقات بوده است (قائم‌مقامی، ۱۳۹۷).

زندى و طوسى نصرآبادى (۱۳۹۶) لقب‌گذاری دانش‌آموزان مشکین‌شهر را از منظر زبان‌شناسی اجتماعی مورد مطالعه قرار دادند. نتایج پژوهش حاکی از آن است که شمار بسیار القاب دانش‌آموزان پسر و دختر به ترتیب به گفتمان‌های روزمره و رسانه‌ای مربوط می‌شود. حال آنکه در دو گفتمان دیگر (تابو و مذهبی)، در گروه پسران، گفتمان تابو و سپس مذهبی پیش‌تاز بود و در گروه دختران عکس این ترتیب دیده شد. در تمام مؤلفه‌های مذکور، متغیر جنسیت و مقادیر آن مؤلفه، ارتباط معناداری با یکدیگر داشتند.

لیاو^۱ (۲۰۰۶) در بررسی زبان‌شناختی القاب دانش‌آموزان دبیرستانی تایوان ۲۵۰ لقب را تحلیل کرده است. او لقب را نامی غیررسمی برای فرد دانسته که متفاوت از نام رسمی است و اصول و فرایندهای لقب‌گذاری در میان دانش‌آموزان را شرح داده و از فرایندهایی چون پیشوندافزایی، بازی با کلمات هم‌آوا، توصیف توانایی و ویژگی‌های ظاهری به‌عنوان منابع لقب‌گذاری یاد کرده است. در پژوهش وی ۴۴ درصد از القاب به لحاظ زبانی به نام کامل فرد مربوط است.

1. Liao

ژو و همکاران^۱ (۲۰۲۱) به بررسی نام مستعار به عنوان نشانه هویت پرداخته‌اند. هدف پژوهش بررسی نام‌های مستعار اینترنتی است. این پژوهش که بر روی ۳۹۴ نفر شهروند چینی انجام شد، نتایج آن حاکی از آن است که اکتشاف مجازی، ناوبری اجتماعی و سازگاری متنی سه انگیزه برای ایجاد نام مستعار اینترنتی هستند و تأثیر مستقیمی بر تعاملات اجتماعی کاربران در فضای مجازی دارد.

مری^۲ (۲۰۰۵) به بررسی گفتمان هویتی کودکان ابتدایی سه‌زبانه پرداخته و معتقد است حمایت فرهنگی از خانواده دانش‌آموزان، زمینه را برای یادگیری بیشتر آن‌ها فراهم می‌آورد. همچنین چندزبانگی فضاهایی را برای سوادهای چندگانه باز می‌کند و موجب افزایش سواد کودکان می‌شود. همچنین چندزبانگی دانش‌آموزان را از زندان تک‌زبانگی آزاد می‌کند.

کرویز و دیموک^۳ (۱۹۹۹) در پژوهشی که به بررسی لقب‌گذاری در یک مدرسه ابتدایی اختصاص داشت، لقب‌گذاری را نوعی آزار زبانی در مدارس پنداشته‌اند. آنها لقب‌دهی را در کل یک رخداد اجتماعی مبهم دانسته‌اند که می‌تواند برای اهداف مثبت و منفی به کار گرفته شود. نتایجی که آنها پس از نمونه‌گیری از حدود ۸۰ دانش‌آموز جمع‌آوری کردند، نشان می‌دهد دختران بیش از پسران از القاب بد استفاده کرده‌اند. آنها همچنین بیان کردند که القاب منفی تأثیر مخربی بر روحیه افراد می‌گذارد و شخصیت و هویت کودک را تهدید می‌کند.

فیلیپس^۴ (۱۹۹۰) معتقد است القاب زیرمجموعه‌ای از نام‌های غیررسمی و ثابت برای اشخاص‌اند که عمدتاً نزدیکان و آشنایان آن‌ها را می‌سازند. او به تفاوت جنسیت در لقب‌گذاری می‌پردازد و بیان می‌کند از آنجاکه دختران و پسران در کودکی در جامعه به طرز متفاوتی رفتار و عمل می‌کنند، این تفاوت در لقب‌گذاری هم منعکس می‌شود. او می‌گوید چنین به نظر می‌رسد که مردان در مقایسه با زنان از تمسخر اجتماعی نمی‌هراسند و این خود عامل بازدارنده‌ای در لقب‌گذاری میان زنان است.

1. Zhou et al.

2. Mary

3. Crozier & Dimmok

4. Phillips

بوس^۱ (۱۹۸۳) در پژوهشی که منحصر به بررسی کاربرد القاب در دبیرستان‌های آمریکایی بود، چنین ادعا کرده است که بیشتر ما برخی افراد را با القاب تحقیرآمیزی چون «زگیل» و «سرعت» اشاره کرد که به سبب پاهای قوی به فرد نسبت داده می‌شود. او در این مقاله القاب را به دو دسته مثبت و منفی تقسیم کرده و نتیجه گرفت که القاب به‌کاررفته در پژوهشش مواردی از این دست‌اند: ویژگی‌های ظاهری جسمانی، توانایی بدنی، ارتباط با نام خانوادگی، لباس‌ها، شخصیت‌های تلویزیونی و کارتونی، نام کوچک پدر و شخصیت و رفتار و نیز القاب بدون دلیل. وی همچنین نشان داده است که ۵ درصد پسران و ۱۵ درصد دختران لقب خود را دوست ندارند و همچنین القابی که پسران می‌پسندند، مرتبط با ویژگی‌های و القاب توانایی بدنی ورزشی و القاب موردپسند دختران با ویژگی‌های مثبت ظاهری جسمی است.

مورگان^۲ (۱۹۷۹) از نخستین پژوهشگرانی است که در حوزه لقب مطالعه کرده و معتقد است القاب، از چهار جنبه، تولید و درک می‌شوند که عبارت‌اند از: هنجار، کنترل اجتماعی، شأن و توهین. او منابع لقب‌گذاری را عمدتاً تحریف نام اصلی افراد و یا توصیف ویژگی‌های ظاهری فرد، رنگ پوست، توصیف توانایی یا عدم توانایی می‌داند. تشخیص گروهی عضویت در گروه، نشان همدلی و اتحاد میان، روابط میان گروهی و نشان دوستی، از جمله دلایل لقب‌گذاری است که مورگان بدان اشاره می‌کند.

نتایج و جمع‌بندی پژوهش‌ها و مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهد که اکثر پژوهش‌ها بحث هویت، چندزبانگی و القاب را موردبررسی قرار داده‌اند و پژوهشی که به بررسی لقب‌های عامیانه، لقب‌های شخصیتی، لقب‌های مکانی و... پرداخته باشد، صورت نگرفته است و از جهت این پژوهش بدیع و نو محسوب می‌شود.

1. Busse
2. Morgan

۲. ۱. زبان و هویت

زبان همواره نقش مهمی در ایجاد و بیان هویت داشته است. در عصر حاضر با افول برخی نشانه‌های هویت همچون نژاد، نقش زبان اهمیت بیشتری یافته است (وارشاور^۱، ۲۰۰۷). زبان به‌عنوان مکانیزم ارتباط انسان‌ها، چارچوبی است که معنا و مفاهیم در قالب آن شکل گرفته و انتقال می‌یابد. هرچه ذخایر مفهومی و عرصه معنایی یک زبان گسترده‌تر باشد، تفکر و اندیشه در قالب آن زبان وسیع‌تر بوده و به تبع آن، فرهنگ و تمدنی که در بطن آن زبان شکل می‌گیرد، پیشرفته‌تر و کامل‌تر خواهد بود. علاوه بر نقش اصلی زبان که برقراری ارتباط است، شوهای^۲ (۲۰۰۷) نقش مهم دیگر زبان را ایجاد هویت می‌داند. در این تعریف، افراد و جماعت‌ها در روابط اجتماعی‌شان از افراد و جماعت‌های دیگر به‌واسطه زبان مشترک متمایز می‌شود. این ارتباط اجتماعی از طریق انتقال مفهوم به‌واسطه نمادهای مشترک انجام می‌شود؛ بنابراین زبان عامل شناخت افراد از یکدیگر و رسیدن به تفاوت‌ها و تشابهات است (گلایبی، ۱۳۹۱).

آموختن هر زبان می‌تواند حامل ظرفیت منجر به درک ارزش‌های مربوط به آن باشد. هویت‌های متعدّد قومی سبب انعطاف‌پذیری یک جامعه می‌شود. درعین حال زبان ملی و پاسداری از هویت ملی و وحدت فرهنگی و زبانی در یک جامعه کمک می‌کند. هویت از طریق روابط اجتماعی و در نتیجه زبان ساخته می‌شود؛ بنابراین زبان ساختار هویت را تحت تأثیر قرار می‌دهد. با آموختن هر زبان، ساختار هویتی فرد نیز دچار تغییر شده و شکلی دیگر می‌گیرد. اطلاعاتی که فرد برای ایفای نقش‌های اساسی کسب می‌کند، رابطه نزدیکی با هویت و خلق هویت دارد (اندرسون^۳، ۲۰۰۹). به همین دلیل افراد از زبانی به زبان دیگر با توجه به کسب هویت‌های متفاوت در ایفای نقش‌های خود باهم تفاوت دارد. یکی از اساسی‌ترین راه‌های ایجاد هویت و شکل‌گیری به نگرش‌های افراد از طرف کاربرد زبان است و در هر زبانی شخص می‌تواند از طریق زبان ارتباط برقرار کند (ترنبرو^۴، ۲۰۰۴).

-
1. Warschauer
 2. Shohamy
 3. Anderson
 4. Thornbrow

۲.۲. لقب

تاکنون مطالعات بسیاری در مورد نوع نام مستعار و القاب صورت گرفته است، اما در مورد ویژگی‌ها و تأثیر القاب در جامعه بررسی زیادی صورت نگرفته است. اگرچه تاکنون نام مستعار در فرهنگ‌های گوناگون مورد توجه بوده است، اما اطلاعات چشمگیری در مورد اینکه چه فرهنگ‌هایی از نام مستعار استفاده می‌کنند وجود ندارد (استارکس و لیچ^۱، ۲۰۰۱). مطالعه القاب از جوانب علمی مختلف مانند روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و زبان‌شناسی قابل بررسی است (رید^۲، ۱۹۷۹؛ مورگان^۳، ۱۹۹۵؛ بیچار^۴، ۱۹۹۱). القاب به لحاظ بار عاطفی به سه دسته مثبت، منفی و خنثی تقسیم می‌شوند. القاب مختص کاربرد یک گروه خاص‌اند و احتمالاً در تمام زبان‌ها نیز یافت می‌شوند (زندى و طوسى نصرآبادى، ۱۳۹۶).

لقب آنگاه که درباره شخصی به کار می‌رود، دارای وجه اجتماعی است و به نمادی برای معرفی هویت شخص بدل می‌شود فرد ملقب به لقبی خاص، در اغلب موارد، مایل نیست مورد خطاب واقع شود؛ چراکه بیشتر القاب دارای بار عاطفی تحقیرآمیزی برای دارندگان آن به شمار می‌روند و عامل تهدیدکننده هویت هستند. از این رو لقب نمونه بارز از تأثیر جامعه بر هویت فرد و نماد تعلقات جمعی و محلی هویت است و نقش فرد در پذیرش یا رد آن ناچیز است (احمدی، ۱۳۸۸).

از جمله پژوهشگران برجسته‌ای که در زمینه برجسب‌زنی و لقب به مطالعه پرداخته‌اند، می‌توان به گافمن اشاره کرد که نظریه «داغ‌نگ» را در همین باره ارائه داده است. از نظر گافمن داغ‌نگ صفت یا ویژگی است که بکار بردن آن برای فرد مورد خطاب شدیداً بدنام‌کننده و ویرانگر است (گافمن، ۱۳۸۶). القاب نقش‌هایی از قبیل نشان اتحاد و دوستی یا نشانه پرخاشگری، طعنه‌زنی و نقد را منتقل می‌کنند؛ همچنین باید به نقش آن در ایجاد شوخی و بازی، تعلق یا عدم تعلق و عضویت در گروهی خاص نیز اشاره کرد. در زمینه کاربرد لقب باید

-
1. Starks & Leech
 2. Reid
 3. Morgan
 4. Bechar

به تفاوت جنسیت در عمل لقب‌گذاری اشاره کرد و گفت که مردان و زنان در بافت‌های اجتماعی مختلف نقش‌پذیری می‌کنند و واضح است که در لقب‌گذاری که عملی اجتماعی است، به شیوه متمایزی عمل می‌کنند. در این میان بارز است که مردان به لحاظ اجتماعی از استهزاء و سخره گرفتن نمی‌هراسند و در نهایت مردان بیشتر از زنان لقب‌سازی می‌کنند (زندگی و طوسی نصرآبادی، ۱۳۹۶). احمدی (۱۳۸۸) در پژوهشی نشان داد که لقب، از یک‌طرف، برچسبی است که دیگران آن را به فرد نسبت می‌دهند و به شکل انتسابی از پدر به فرزند می‌رسد که هم می‌تواند مایه مباهات باشد و هم مانعی در راه ابراز توانمندی‌های شخصی و نمایش خویشتن به حساب آید که بعد دوم و تحقیرآمیز لقب در این پژوهش بیشتر محرز است و در این معنی مفهوم «داغ‌ننگ» گافمن را تداعی می‌کند. از طرف دیگر، لقب نمادی برای تعلق طبقاتی و جایگاه اجتماعی فرد است که بر این اساس طبقات حاکم و گروه‌های فرادست اجتماع، مثل خان، شیخ و ملّا، فاقد القاب تحقیرآمیز و توده مردم دارای آن می‌باشند.

مؤلفه‌های اصلی ساخت معانی القاب عبارت‌اند از: ۱- ارجاعی، ۲- عاطفی (گلاادکوا^۱، ۲۰۰۲). مؤلفه ارجاعی به ویژگی‌ها و اعمال برجسته شخص اشاره می‌کند و شامل ارزیابی‌های فردی و اجتماعی است. مؤلفه عاطفی بیانگر نگرش گوینده به شخص لقب داده‌شده با توجه به مشخصاتی از قبیل میزان آشنایی میان گوینده و شخص لقب داده‌شده، پایگاه شخص لقب داده‌شده و گوینده (فراتر، فروتر یا مساوی) و نوع نگرش گوینده به شخص لقب داده‌شده است (گلاادکوا، ۲۰۰۲). لقب‌ها را به دودسته می‌توان تقسیم کرد: ۱- لقب خاص ۲- لقب عام (فرشیدورد، ۱۳۸۱). لقب خاص، همان‌گونه که از لفظش پیداست، لقبی است که تنها به یک نفر داده‌شده است و دیگران چنین لقبی دریافت نکرده یا به آن شهرت نیافته‌اند و گیرنده آن به دلیل خدمات ارزنده، یا تبهرش در رشته‌ای خاص به دست آورده است. لقب عام، لقبی است که مختص یک فرد نیست، بلکه به کسانی که خدمات مشابهی ارائه می‌دهند یا ویژگی مشترکی دارند، اعطا می‌گردد و تا حدودی به «عنوان» یا «شاخص» اسم شباهت دارند. برای مثال «استاد»

1. Glladkova

و «حکیم» لقب‌هایی است که به اشخاص گوناگونی داده می‌شود (پیش‌قدم و نوروزکرمانشاهی، ۱۳۹۲).

۳. روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف تحقیق و توسعه و از دیدگاه ماهیت و روش از نوع پژوهش پیمایشی است. از سوی دیگر جمع‌آوری داده‌ها بر پایه روش میدانی برنامه‌ریزی شده است که طی آن میزان گرایش به لقب‌گذاری سه‌زبانه‌هایی که زبان اولشان گرجی است بر روی دیگران، از طریق پرسشنامه سنجیده شده است. این پژوهش روی جوانان سه‌زبانه سنین ۲۴-۱۵ سال روستای داشکسن صورت گرفته است. این روستا از توابع بوئین میاندشت در شهرستان فریدن است که مردمی چندزبانه دارد. پس از مهاجرت آرامنه و بومی شدن گرجی‌ها در این روستا و نیز هم‌جواری با روستاهای ترک و فارس‌نشین و همچنین به‌منظور برقراری ارتباط و رفع نیازهای زندگی و نیازهای شغلی به زبان ترکی و فارسی هم تسلط یافتند. در روستای داشکسن گرجی زبان اول است و اکثر مردم به سه زبان گرجی، فارسی و ترکی صحبت می‌کنند. زبان گرجی زبان اصلی است و اهمیت بسیاری دارد، به طوری که اگر فردی گرجی نداند به دید تحقیرآمیزی به او می‌نگرند و او را در رده پایین‌تری می‌دانند. آنان بر این عقیده‌اند که زبان نشانگر هویت است و چنین فردی اصالت و هویتش را از دست داده است. روش نمونه‌گیری هدفمند است که برای انتخاب ۲۲ آزمودنی به‌کاررفته است که ۱۴ نفر مرد (۶۳/۶۳ درصد) و ۸ نفر زن (۳۶/۳۶ درصد) بودند. همه آزمودنی‌ها به سه زبان گرجی، فارسی و ترکی تسلط داشتند. متغیرهای هویت، زبان و فرهنگ به‌عنوان متغیرهای مستقل و گرایش به لقب‌گذاری را به‌عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده است. در این پژوهش ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه است که برای این پژوهش از پرسشنامه آماده استاکس و تیلر-لیچ (۲۰۱۱) که مشتمل بر سه بخش است، استفاده شده است. بخش اول پرسشنامه بر روی اسامی مستعار دیگران و خود فرد و همچنین بر چگونگی کاربرد آن‌ها در موقعیت‌ها و برای افراد مختلف تأکید دارد. بخش دوم شامل سؤالاتی در مورد زبان اول و تعصبات قومی و زبانی است و بخش سوم در مورد داده‌هایی از مکان تولد، پیشینه زبانی خانواده، هویت نژادی، زبان دوستان صمیمی و معیار

انتخاب دوست است. در این پژوهش از روش آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار) استفاده شده است. پژوهشگر سعی کرده تا هر لقب را به طور مستقل بررسی کرده و لقب‌ها را برحسب ویژگی‌های فیزیکی، تنوع نام، مکان، احساسات، شخصیتی، لقب‌های عامیانه و لقب‌گذاری برحسب قومیت (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) طبقه‌بندی کند.

۴. یافته‌های پژوهش

نتایج حاصل از استخراج اطلاعات، در دو بخش توصیفی و تحلیلی ارائه شدند.

سؤال اول: دسته‌بندی القاب براساس ویژگی فیزیکی (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟

در جدول شماره ۱ به بررسی و طبقه‌بندی لقب‌ها براساس ویژگی فیزیکی (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) پرداخته شده است.

جدول ۱. طبقه‌بندی لقب‌ها بر طبق ویژگی فیزیکی

ردیف	عنوان لقب	دلالت لقب	نوع لقب	مثبت	خنثی	منفی
۱	شاو ولی	ولی سیاه	فیزیکی	-	-	-
۲	جیله ولی	ولی لاغر	فیزیکی	-	-	-
۳	قربان تلخ	پایش میلنگیده	فیزیکی	-	-	-
۴	کر نصرت	نصرت کوره	فیزیکی	-	-	-
۵	سولطون کچل	سرش مو ندارد	فیزیکی	-	-	-
۶	امیر کری	امیر کوتوله و زشت	فیزیکی	-	-	-
۷	حیدر آقا زودپز	شکم بزرگی دارد	فیزیکی	-	-	-
۸	نورعلی قنور	نورعلی صورت پوسته‌پوسته‌ای دارد	فیزیکی	-	-	-
۹	نظر قزلی	نظر کوتوله	فیزیکی	-	-	-
۱۰	کوسری	لاک‌پشت صفت بودن	فیزیکی	-	-	-
۱۱	صادق آغاسی	پایش می‌لنگیده	فیزیکی	-	-	-
۱۲	یاسر قزلی	کوتوله	فیزیکی	-	-	-

۱۳	فرزلی بوره	موهای بوری دارد	فیزیکی	*
۱۴	رضا کیدر	رضا شله (شل و ول بودن)	فیزیکی	-
۱۵	سلطان محمد	شباهت داشتن به سلطان محمد از لحاظ نداشتن مو	فیزیکی	-
۱۶	اصغر هرکول	درشت بودن هیکل	فیزیکی	+
۱۷	احمد دابی	شباهت داشتن به دابی‌اش	فیزیکی	+
۱۸	صفدر زالو	شباهت به بازیگر نقش صفدر زالو در سریال تلویزیونی	فیزیکی	-
۱۹	بلبل	خوش صدا بودن	فیزیکی	+
۲۰	علی چی چون	در صحبت کردن از چی و چون زیاد استفاده می‌کند	فیزیکی	-
۲۱	محمدعلی پوت پوت	بوق ماشینش شبیه صدای پوت پوت است	فیزیکی	-
۲۲	پهلوان	هیکل ورزشکاری دارد	فیزیکی	+
۲۳	علی اوگوله	به خاطر قیافه‌اش تا او را تحقیر کنند	فیزیکی	-
۲۴	ایمان شعبون	هیکلی لاغر و ادعای پهلوانی داشته همانند شعبون در سریال تلویزیونی	فیزیکی	-
۲۵	مجتبی انحفاهو	به خاطر قیافه‌اش تا او را تحقیر کنند	فیزیکی	-
۲۶	ابراهیم شلی	شل و ول بوده است	فیزیکی	-
۲۷	مجتبی جیگلو	به خاطر قیافه‌اش تا او را تحقیر کنند	فیزیکی	-

جدول ۱ نشان می‌دهد که از بین ۲۷ القاب براساس ویژگی فیزیکی ۲۲ لقب جنبه منفی (۸۱/۵ درصد)، ۱ لقب جنبه خنثی (۳/۷ درصد) و ۴ لقب نیز جنبه مثبت (۱۴/۸ درصد) داشته است.

سؤال دوم: دسته‌بندی القاب براساس تنوع نام‌ها (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟

در جدول شماره ۲ به بررسی و طبقه‌بندی لقب‌ها براساس تنوع نام‌ها (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) پرداخته شده است.

جدول ۲. دسته‌بندی لقب‌ها براساس تنوع نام‌ها

ردیف	عنوان لقب	دلالت لقب	نوع لقب	مثبت	خنثی	منفی
۱	مختار خان بابا	خان بابا نام پدربزرگش بوده است	تنوع نام	+		
۲	علی خنجون	خنجون بابا نام پدربزرگش بوده	تنوع نام	+		
۳	حیدر دباشی	دباشی بابا نام پدربزرگش بوده است	تنوع نام	+		
۴	محمدگل اندام	گل اندام نام مادرش است	تنوع نام	+		
۵	علی قلی شاه صنم	شاه صنم نام مادرش است	تنوع نام	+		
۶	رحمان امام قلی	امام قلی بابا نام پدربزرگش بوده	تنوع نام	+		
۷	رحمان حیدرمیرزاعلی	حیدر نام پدرش و میرزاعلی نام پدربزرگش بوده است	تنوع نام	+		
۸	فرهاد آقا میرزا	آقا میرزا نام برادرش است	تنوع نام	+		
۹	آقالی محمدعلی	محمدعلی بابا نام پدربزرگش بوده است	تنوع نام	+		
۱۰	عزت ... قلی	قلی بابا نام پدربزرگش بوده است	تنوع نام	+		
۱۱	حسین آیت	آیت نام پدرش است	تنوع نام	+		
۱۲	آریا پسر شجاعی	شجاعی نام پدرش است	تنوع نام	+		
۱۳	احمد آقاجان	آقاجان نام پدرش است	تنوع نام	+		
۱۴	حمید فرخنده	فرخنده نام مادرش است	تنوع نام	+		
۱۵	امیر قول نجف	قول نجف نام پدربزرگش بوده است	تنوع نام	+		
۱۶	عصمت چلاخ	چلاخ از لقب برادرش که تلخ است به سبب وزن و قافیه گرفته شده است	تنوع نام		-	
۱۷	حیات ... پ پ ل	در کودکی نام او پ پ ل (پروانه) بوده و سپس برایش نام حیات ... را انتخاب کرده‌اند.	تنوع نام			*

جدول ۲ نشان می‌دهد که از بین ۱۷ القاب بر اساس تنوع نام‌ها ۱۵ لقب جنبه مثبت (۸۸/۲ درصد)، ۱ لقب جنبه خنثی (۵/۹ درصد) و ۱ لقب نیز جنبه منفی (۵/۹ درصد) داشته است.

سؤال سوم: دسته‌بندی القاب براساس مکان (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟
در جدول شماره ۳ به بررسی و طبقه‌بندی لقب‌ها براساس مکان (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) پرداخته شده است.

جدول ۳. دسته‌بندی لقب‌ها بر اساس مکان

ردیف	عنوان لقب	دلالت لقب	نوع لقب	مثبت	خنثی	منفی
۱	آخوره‌ای	نام مکان تولدش است	مکان	+		

جدول ۳ حاکی از آن است که در بررسی لقب‌ها براساس مکان تنها یک لقب براساس نظر پاسخ‌گویان بدان اشاره شده است که آن لقب هم جنبه مثبت داشته است.

سؤال چهارم: دسته‌بندی القاب براساس لقب احساسی (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟

در جدول شماره ۴ به بررسی و طبقه‌بندی لقب‌ها براساس احساسات (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) پرداخته شده است:

جدول ۴. دسته‌بندی لقب‌ها از لحاظ احساسات

ردیف	عنوان لقب	دلالت لقب	نوع لقب	مثبت	خنثی	منفی
۱	حبل	دوست علی (ع)	احساسات	+		
۲	صادق حفیظ	صادق حافظ (شاعر)	احساسات	+		
۳	بتول کیرتی	مفهوم بد دارد	احساسات			-
۴	آقا رضا کیرتی	مفهوم بد دارد	احساسات			-
۵	صادق سیزده	صادق نحس	احساسات			-
۶	مله گیر	شکارچی روباه	احساسات	+		
۷	محمد نقاره	محمد که به نقاره علاقه دارد	احساسات		*	
۸	یدا... هواشناسی	وضعیت آب‌وهوا را پیش‌بینی کرده است	احساسات			-

جدول ۴ بیانگر آن است که از بین ۸ لقب، ۳ لقب با جنبه مثبت (۳۷/۵ درصد)، ۴ لقب (۵۰/۰ درصد) با جنبه منفی و تنها یک لقب با جنبه خنثی (۱۲/۵ درصد) را نشان می‌دهد.

سؤال پنجم: دسته‌بندی القاب براساس لقب شخصیتی (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟

در جدول شماره ۵ به بررسی و طبقه‌بندی لقب‌ها از لحاظ شخصیتی (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) پرداخته شده است:

جدول ۵. دسته‌بندی لقب‌ها از لحاظ شخصیتی

ردیف	عنوان لقب	دلالت لقب	نوع لقب	مثبت	خنثی	منفی
۱	ایرج خالی‌بند	ایرج دروغ‌گو و لاف‌زن	شخصیتی			-
۲	صفر تیغا	صفر ارمنی	شخصیتی			-
۳	مهدی سریش	حرف، حرف خودش است	شخصیتی	+		
۴	مصطفی کادوکال	شخصیتی ثابت و بدون تغییر، بی‌هیجان	شخصیتی			-
۵	علی سوختی	آدم ناموفق و مأیوس	شخصیتی			-

جدول ۵ نشان می‌دهد که از بین ۵ لقب مورد اشاره توسط پاسخ‌گویان تنها یک لقب جنبه مثبت (۲۰/۰ درصد) داشته است و دیگر موارد جنبه منفی (۸۰/۰ درصد) داشته است.

سؤال ششم: دسته‌بندی القاب براساس لقب‌های عامیانه (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟

در جدول شماره ۶ به بررسی و طبقه‌بندی القاب عامیانه (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) پرداخته شده است.

جدول ۶. القاب عامیانه

ردیف	عنوان لقب	دلالت لقب	نوع لقب	مثبت	خنثی	منفی
۱	آقا رضا دوازده‌بان	عاشق دروازه‌بانی است	سایر	+		
۲	تاکسی جی اوت	در کنار تاکسی گفته جی اوت	سایر		*	
۳	علی شاه کلینوس ایشا	شبهات نامش به چلغوز	سایر			-
۴	مماش	برای تحقیرش نام محمد را به مماش صدا می‌زنند	سایر			-
۵	سلمان تره	شبهات نام سلمان به سلمان تره که نام گیاهی است.	سایر		*	
۶	سرکار	رئیس اداره‌ای در روستا است	سایر	+		
۷	محمد نجار	شغلش نجاری است	سایر	+		
۸	حسین تسی سا	طریقه کسب معاشش که ارمنی‌ها لقب گربه به او داده‌اند.	سایر			-
۹	جعفر گودی یا جعفر کتی	طریقه کسب معاشش که ارمنی‌ها لقب گربه به او داده‌اند.	سایر			-

جدول ۶ حاکی از آن است که در بین ۹ القاب عامیانه که پاسخگویان بدان اشاره کرده‌اند، ۴ لقب جنبه منفی (۴۴/۴ درصد)، ۳ لقب جنبه مثبت (۳۳/۳ درصد) و ۲ لقب نیز جنبه خنثی (۲۲/۲ درصد) داشته است.

جدول ۷. تفکیک القاب

القاب	تعداد	درصد
فیزیکی	۲۷	۴۰/۲۹
تنوع نام‌ها	۱۷	۲۵/۲۷
مکان	۱	۱/۴۹
احساسات	۸	۱۱/۹۴
شخصیتی	۵	۷/۴۶
القاب عامیانه	۹	۱۳/۴۳

جدول ۷ تمامی القاب و نام‌های مستعار را به تفکیک نوع لقب (فیزیکی، تنوع نام، احساسی، مکان، شخصیتی و القاب عامیانه) نشان می‌دهد. چنانچه ملاحظه می‌شود، از تعداد کل ۶۷ لقب، ۲۷ لقب فیزیکی، ۱۷ لقب تنوع نام، یک لقب مکانی، ۸ لقب احساسی، ۵ لقب شخصیتی و ۹ لقب جزو القاب عامیانه بودند که درصد هر یک از آن‌ها نسبت به درصد کل لقب‌ها به ترتیب: فیزیکی ۴/۲۹ درصد، تنوع نام ۳۷/۲۵ درصد، مکان ۱/۴۹ درصد، احساسات ۱۱/۲۹ درصد و القاب عامیانه ۷/۴۶ درصد است.

جدول ۸. جنبه مثبت و منفی القاب

مکان	کل لقب‌ها	لقب‌های جنبه مثبت	درصد	لقب‌های جنبه منفی	درصد
روستای داشکسن	۶۷	۲۷	۴۰/۲۹	۳۵	۵۲/۲۳

جدول ۸ نتایج حاصل از استخراج جنبه‌های مثبت و منفی نام‌های مستعار و لقب‌ها نشان می‌دهد. از تعداد کل ۶۷ لقب، به ۲۷ لقب جنبه مثبت و به ۳۵ لقب جنبه منفی داده شده است که درصد هر یک از آن‌ها نسبت به درصد کل لقب‌ها به ترتیب ۴۰/۲۹ درصد و ۵۲/۲۳ درصد است (تعداد ۵ لقب یعنی ۷/۴۶ دارای جنبه خنثی بودند).

جدول ۹. جنبه‌های مثبت القاب

مکان	القاب	فیزیکی	تنوع نام	مکان	احساسات	شخصیتی	عامیانه
روستای داشکسن	۶۷	۴	۱۵	۱	۳	۱	۳
درصد	۱۰۰	۵/۹۷	۲۲/۳۸	۱/۴۹	۴/۴۷	۱/۴۹	۴/۴۷

جدول ۹ و ۱۰ به ترتیب به ارزیابی جنبه‌های مثبت و منفی القاب اختصاص دارد. چنانچه ملاحظه می‌شود، در جدول شماره ۹ از تعداد کل ۶۷ لقب، تعداد ۴ لقب فیزیکی، ۱۵ لقب تنوع نام، یک لقب مکانی، ۳ لقب احساسات، یک لقب شخصی و ۳ لقب سایر جنبه مثبت دارند که درصد آن‌ها نسبت به درصد کل لقب‌ها به ترتیب ۵/۹۷ درصد، ۲۲/۳۸ درصد، ۱/۴۹ درصد، ۴/۴۷ درصد، ۱/۴۹ درصد و ۴/۴۷ درصد است. در جدول ۱۱ نیز که جنبه منفی القاب را نشان

می‌دهد از تعداد کل ۶۷ لقب، تعداد ۲۲ لقب فیزیکی، ۱ لقب تنوع نام، ۴ لقب احساسات، ۴ لقب شخصی و ۴ لقب سایر جنبه مثبت دارند که درصد آن‌ها نسبت به درصد کل لقب‌ها به ترتیب ۳۲/۸۳ درصد، ۱/۴۹ درصد، ۵/۹۷ درصد، ۵/۹۷ درصد و ۵/۹۷ درصد است.

جدول ۱۰. جنبه‌های منفی القاب

مکان	القاب	فیزیکی	تنوع نام	مکان	احساسات	شخصیتی	عامیانه
داشکسن	۶۷	۲۲	۱	-	۴	۴	۴
درصد	۱۰۰	۳۲/۸۳	۱/۴۹	-	۵/۹۷	۵/۹۷	۵/۹۷

جدول ۱۱، ارزیابی جوانان روستای داشکسن از نام مستعار خود را نشان می‌دهد. از تعداد کل ۲۲ نفر نمونه مورد مطالعه، تعداد ۱۱ نفر (۵۰ درصد) دارای نام مستعار هستند و تعداد ۹ نفر به لقب خودنگرشی مثبت دارند که درصد آن نسبت به تعداد جوانان دارای لقب یا نام مستعار برابر با ۴۰/۹۹ درصد است و بقیه آزمودنی‌ها دارای لقب منفی یا خنثی بودند.

جدول ۱۱. نگرش مثبت به لقب

مکان	تعداد	دارای لقب	دارای نگرش مثبت
روستای داشکسن	۲۲	۱۱	۹
درصد	۱۰۰	۵۰٪	۴۰/۹۹

سؤال هفتم: دسته‌بندی القاب براساس قومیت (جنبه‌های منفی، مثبت و خنثی) چگونه است؟

در جدول شماره ۱۲ به بررسی و طبقه‌بندی القاب براساس قومیت (جنبه‌های مثبت، خنثی و منفی) پرداخته شده است:

جدول ۱۲. میزان لقب‌گذاری برحسب قومیت

قومیت	فراوانی مطلق	فراوانی نسبی
گرچی	۲	۹/۰۹

قومیت	فراوانی مطلق	فراوانی نسبی
فارس	۳	۱۳/۶۳
دیگر اقوام	۶	۲۷/۲۷
ترک	۱۱	۵۰
کل	۲۲	۱۰۰

نتایج جدول ۱۲ حاکی از آن است که بیشترین قوم لقب‌گیرنده در روستای داشکسن قوم ترک و کمترین قوم گرجی است. از تعداد کل افراد شرکت‌کننده، ۲ نفر به قوم گرجی، ۳ نفر به فارس، ۶ نفر به دیگر اقوام و ۱۱ نفر به قوم ترک لقب داده‌اند که درصد آن‌ها نسبت به کل افراد شرکت‌کننده به ترتیب ۹/۰۹ درصد، ۱۳/۶۳ درصد، ۲۷/۲۷ درصد و ۵۰ درصد است.

۵. بحث و نتیجه‌گیری

یکی از مسائل قابل‌توجه در خصوص اشخاص، مسئله القاب و چگونگی لقب‌گذاری آنهاست. لقب، جزء گنجینه ادبیات شفاهی و بیشتر در زبان غیررسمی و از زمان‌های قدیم در میان عامه مردم کاربرد داشته و هم‌اکنون هم نیز رواج دارد. در برخی اوقات لقب‌ها بر اساس منطقه، قومیت، زبان، نگرش و... باهم متفاوت هستند. از نظر برخی مردم لقب وسیله شناختن و تمایز گذاشتن میان افراد است، از نظر برخی مردم لقب وسیله شناختن و تمایز گذاشتن میان افراد است، برای مثال میان فرد چاق و لاغری که یک نام دارند یا برای شناختن افرادی که یک نام دارند لقب فرد شناخته‌شده‌ای از خانواده را به اسم او اضافه می‌کنند، لقب‌های شغلی نیز از این نوع هستند و لقب‌هایی که به‌ظاهر افراد اشاره دارند را حاصل مسخره کردن و شوخی‌های دسته‌جمعی می‌دانند. استفاده از لقب را در مواردی لازم و در مواردی زشت و قبیح دانسته‌اند. در مواردی استفاده از لقب به موقعیت بستگی دارد و هنگامی که شرایط استفاده از آن پیش بیاید، لقب را به کار می‌برند. همچنین برخی لقب‌ها ثابت نیستند و برخی افراد دو یا چند لقب دارند که در طی سالیان متمادی به آن‌ها داده شده است (پیش‌قدم و نوروزکرمانشاهی، ۱۳۹۲).

یافته‌های حاصل از پژوهش حاکی از آن است که متداول‌ترین نوع لقب‌ها، لقب‌های داده‌شده بر اساس ویژگی‌های فیزیکی است. اسامی مستعار فیزیکی می‌توانند گرایش‌های

معنایی را بررسی کنند که در آن کلیت ظاهر با قسمت جایگزین می‌شود. بدن‌ها بدون نیاز به کلمات گفتگو می‌کنند، زیرا ارزش آنها از ابتدا به‌عنوان یک ظاهر زیباشناختی وابسته است. با این حال، کلمات کمک می‌کنند تا این ظاهر به‌عنوان یک نشانگر و متمایزکننده اجتماعی برجسته شود.

از لقب‌های دیگر به ترتیب تنوع نام، احساسات، شخصیتی، عامیانه و مکان متداول‌تر هستند. این یافته‌ها با یافته‌های دیلمن و همکاران (۲۰۲۰) همسو است. با نام‌های کنایی و استعاری، مفهوم‌سازی عواطف از دیدگاه زبان‌شناسی شناختی رخ می‌دهد. گروهی از مفاهیم عاطفی با نام مستعار مرتبط با برخی از احساسات اساسی بیان می‌شود. عواطف مثبت و منفی تابعی جدایی‌ناپذیر از وجود انسان به‌عنوان یک شخصیت معنوی کل و به‌عنوان یک گونه زیستی است. معانی عاطفی که منعکس‌کننده عواطف اساسی انسان هستند، جهانی هستند و تجلی آنها در نام‌گذاری واژگانی نام مستعار با درجات عمق و جنبه‌های مختلف عمل‌گرایانه متفاوت است. واژگان احساسی بیانگر ارزیابی عاطفی مثبت یا منفی، تعیین ذهنی وضعیت شیء، تأیید یا عدم تأیید عاطفی از کسی یا چیزی است. با برآورد فعالیت‌های دیگران و بیان ارزیابی عاطفی، افراد نامزد نام مستعار قصد دارند با تعیین‌گیرنده در معرض خطر برای تبدیل شدن به موضوع محکومیت عمومی و عدم تأیید اجتماعی و تمسخر بر رفتار انسان تأثیر بگذارند. دلیل اصلی شکل‌گیری نام مستعار، درک محیط توسط یک فرد به‌صورت مثبت و منفی است، یعنی ارزیابی اجتماعی. انعکاس فرهنگ عمومی جامعه و فرهنگ درون فرد، به‌ویژه نام مستعار، نمادهای اجتماعی-فرهنگی و کلیات فرهنگی را ایجاد می‌کند که نشان‌دهنده سنت‌ها، عادات، سبک زندگی، سلیقه‌ها و عقاید مردم است.

لقب‌هایی به شیوه زندگی و طریقه کسب معاش در طول زندگی اشاره دارند، بیشتر در میان بزرگسالان و لقب‌هایی نیز تنها در میان جوانان رایج است و لقب‌های منفی بیشتر به ویژگی‌های ظاهری و شخصیتی داده شده‌اند. جوانان سطح فرهنگی و حساسیت زبانی خود را در نام‌گذاری نشان می‌دهند، لقب‌ها نشان‌دهنده روابط پیچیده اجتماعی‌اند. نگرش این جوانان نسبت به لقب‌های دیگران بیشتر منفی و نسبت به لقب‌های خود بیشتر مثبت است. یک نام

مستعار به شخصی داده می‌شود که به‌نوعی از دیگران متمایز است و بنابراین در کانون توجه قرار می‌گیرد. این توجه ممکن است نتیجه رفتار یا کرداری باشد که ممکن است به موقعیت اجتماعی یا ظاهر مربوط باشد (نیکولنکو، ۲۰۲۳).

همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد که اکثر لقب‌گذاری‌های صورت‌گرفته براساس قومیت، لقب‌گذاری در بین اقوام ترک نسبت به سایر قومیت‌ها بیشتر است و در بین قوم گرجی به نسبت سایر قومیت‌ها کم‌ترین لقب‌گذاری را یافته‌ها نشان می‌دهد.

نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که لقب‌گذاری در بین اقوام، مناطق، شیوه زندگی و آداب‌ورسوم و سطح فرهنگی اقوام گوناگون باهم متفاوت است و اسم‌های مستعار مرسوم در روستای سه‌زبانه داشکسن و نگرش جوانان این روستا نسبت به لقب‌های خود و دیگران متفاوت است.

در این پژوهش، لقب‌گذاری در میان جوانان سه‌زبانه روستای داشکسن مورد بررسی قرار گرفت. از جمله محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به این نکته اشاره نمود که تحقیق حاضر تنها در شهر روستای داشکسن انجام پذیرفته است، لذا تکرار آن در سایر روستاها و شهرهای ایران و مقایسه نتایج به‌دست‌آمده پیشنهاد می‌شود. همچنین، در تحقیقات بعدی می‌توان سایر لقب‌ها را به همین ترتیب مورد مطالعه قرار داد و نگرش‌های زیربنایی آنها را بررسی نمود.

کتاب‌نامه

احمدی، م. ع. (۱۳۸۸). لقب: نمادی از هویت با برچسبی از حقارت؟/ *انسان‌شناسی (نامه انسان‌شناسی)*، ۷(۱۱)، ۹-۲۳.

اخگرپور، پ. (۱۳۸۸). ناروایی گفتار و زبان در دوزبانه‌ها. *تعلیم و تربیت استثنایی*، (۹۴-۹۳)، ۵۲.

بوستان، ا. (۱۳۸۶). من واقعی نیستم. *خردنامه*، ۱(۲۴)، ۶۳-۷۱.

بیات، ف.، و آخوندی، ا. (۱۳۷۱). ارتباطات و هویت فرهنگی. *رسانه*، (۱۰)، ۲۰.

پاک‌نهاد، م. (۱۳۸۶). اسم مستعار: نام مستعار در فرهنگ رسانه‌ای. *خردنامه*، ۱۰(۳۷)، ۳۱-۳۰.

- پاینده، م.، و جعفرزاده‌پور، ف. (۱۳۸۹). بررسی رابطه میان هویت ملی و قومی در بین جوانان دهدشت. *پژوهش جوانان، فرهنگ و جامعه*، ۵، ۳-۲.
- پناهی سمنانی، م. ا. (۱۳۷۸). لقب‌های عوام ساخته، *ایران‌شناخت*، ۲(۱۵)، ۹۴-۱۱۵.
- پیش قدم، ر.، و نوروزکرمانشاهی، پ. (۱۳۹۵). ارتباط میان زبان، مذهب و فرهنگ: تحقیق و تدقیق در کارکردهای لقب حاجی و واژه‌های وابسته در زبان فارسی. *زبان پژوهی*، ۸(۲۰)، ۲۷-۵۱.
- <https://doi.org/10.22051/jlr.2015.1859>
- جوادی، م. ج. (۱۳۷۶). آموزش چندفرهنگی. *تعلیم و تربیت: ویژه‌نامه جامعه‌شناسی آموزش و پرورش*، ۳(۳)، ۹-۲۲.
- راشدمحصل، م. ر. (۱۳۸۶). بررسی تاریخی و ساختاری القاب. *پژوهش‌های ادب عرفانی (گوهرگویا)*، ۱(۳)، ۱-۲.
- رضا پور، ر.، و فرج‌آه، م. (۱۴۰۰). بررسی روند هویت کاربر زبان از منظر نئوتنی زبانی. *پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی*، ۱۱(۴)، ۶۳۸-۶۳۸.
- <https://doi.org/10.22059/jflr.2021.324143.844.626>
- رفعت‌جاه، م. (۱۳۸۱). دیالکتیک هویت‌ها. *کتاب ماه*، ۱۷۹(۵)، ۶۵-۶۱.
- رهبری، م. (۱۳۸۵). معرفت و قدرت: هویت یگانه و چند هویتی. *پژوهش‌نامه علوم سیاسی*، ۱(۳)، ۷۳-۹۸.
- زندى، ب.، و طوسی نصرآبادی، م. ر. (۱۳۹۶). بررسی لقب‌گذاری دانش‌آموزان مشکین‌شهر از دیدگاه زبان‌شناسی اجتماعی. *جستارهای زبانی*، ۷(۸)، ۷۰-۵۳.
- <http://dorl.net/dor/20.1001.1.23223081.1396.8.7.5.5>
- سجادی، م. (۱۳۸۴). کثرت‌گرایی فرهنگی، هویت و تعلیم و تربیت (تبیین و ارزیابی). *اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۱(۱)، ۲۵-۳۸.
- شکوری، ع.، و رفعت‌جاه، م. (۱۳۸۷). اینترنت و هویت اجتماعی. *مجله جهانی رسانه*، ۳(۱)، ۱۷-۱.
- عبدی، ن. (۱۳۸۳). نگاهی به دوزبانگی. *رشد آموزش زبان*، ۷۰(۷)، ۴-۲.
- عبدی، ر. (۱۳۸۸). ابراز هویت فرهنگی در فراگفتمان، مقایسه مقالات پژوهشی فارسی و انگلیسی. *زبان و ادب فارسی*، ۵۲(۲۱۲)، ۱۶-۱.

- غلام‌پور، ا. (۱۳۸۲). *سیاست‌گذاری، هویت، جوانان* (پایان‌نامه منتشر نشده کارشناسی ارشد). دانشگاه تهران.
- فرشیدورد، م.، و زیرک، ساره. (۱۳۸۱). لقب و لقب‌گذاری در ایران. *دانشکده ادبیات و علوم انسانی (تهران)*، ۴(۵-۴)، ۸۷-۹۹.
- قائم مقامی، س. (۱۳۹۷). درباره چند نام و لقب ترکی در شاهنامه. *جستارهای نوین ادبی*، ۵۱(۱)، ۲۷۱-۲۸۳.
- گافمن، ا. (۱۳۸۶). *داغ ننگ (چاره‌اندیشی برای هویت ضایع شده)* (م. کیانپور، مترجم). نشر مرکز.
- گللابی، ف.، حاجیلو، ف.، و ساعی، م. (۱۳۹۱). بررسی تأثیر دوزبانگی بر کسب هویت اجتماعی. *دانش سیاسی و بین‌الملل*، ۱(۴)، ۸۲-۶۷.
- گل محمدی، ا. (۱۳۸۱). *جهانی شدن، فرهنگ، هویت*. نشر نی.
- گی، ج. (۱۳۸۶). اهمیت تعلیم و تربیت چند فرهنگی (م. ظ.، فهیمی، مترجم)، *جامعه فردا*، ۴، ۲۳۹-۲۵۰.
- مافی، ع. (۱۳۸۶). نام مستعار. *تحقیقات کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاهی*، ۱۴، ۲۳-۲۹.
- مریدی، م. ر.، و تقی زادگان، م. (۱۳۸۶). بررسی بحران هویت در بین دانش‌آموزان (نمونه موردی دانش‌آموزان شهر لار در سال تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴). *مطالعات ملی*، ۲(۲)، ۱۴۷.
- مشایخی، ع. (۱۳۸۴). *زندگی در جهان چند فرهنگی*. فرهنگ و آهنگ، ۳(۳)، ۹-۱۰.
- میرزائی، س.، و رضایی، ف. (۱۳۹۹، شهریور). بررسی دوزبانگی اجتماعی کودکان و رویکرد مناسب آموزشی در آنان. [مقاله ارائه شده در همایش]. *اولین همایش ملی مدرسه فردا*، دانشگاه محقق اردبیلی.
- ناصری، ف. (۱۳۸۶). هویت‌یابی (جوان و بحران هویت، اختلاف نسل‌ها، ارزش‌ها، معنویت و ...). [مقاله ارائه شده در همایش]. *همایش مشاوره از دیدگاه اسلام*.
- نوذری، ح. ع. (۱۳۸۵). نگاهی تحلیلی به روند تحول مفهوم هویت در قالب‌های سه‌گانه هویت سنتی، مدرن و پست مدرن. *مطالعات ملی*، ۱۷(۲۶)، ۱۲۷-۱۴۸.

هادوی، ح. (۱۳۸۶). بررسی نظریه تیلور پیرامون مسئله هویت و گوناگونی فرهنگ در عصر مدرن. *علوم سیاسی*، (۶)، ۱۳۳-۱۴۸.

هوسپیان، آ. (۱۳۸۰). مقایسه توانایی‌های معنی‌شناختی دانش‌آموزان تک‌زبانه و دوزبانه. *فرهنگ*، (۳۸ و ۳۷)، ۳۲۹-۳۴۰.

- Andersen, G. (2001). *Pragmatic markers and sociolinguistic variation: A relevance theoretic approach to the language of adolescents*. John Benjamins.
- Bayley, R. (2004). Language socialization. In S. May (Ed.), *Encyclopedia of language and education* (pp. 1-14). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-02327-4_11-1
- Block, D. (2006). Multilingual identities in a global city. *Journal of Sociolinguistics*, 11(4), 531-544. https://doi.org/10.1111/j.1467-9841.2007.00337_4.x
- Brubaker, R., & Cooper, F. (2000). Beyond “identity”. *Theory and Society*, 29(1), 1-47. <https://www.jstor.org/stable/3108478>
- Busse, T. V. (1983). Nickname usage in an American high school. *A Journal of Onomastics*, 31(4), 300-306. <https://doi.org/10.1179/nam.1983.31.4.300>
- Carl, J., & Stevenson, P. (2009). *Language discourse and identity in central Europe*. Multilingual Matters.
- Crozier, W. R., & Dimmock, P. S. (1999). Name-calling and nicknames in a sample of primary school children. *British Journal of Educational Psychology*, 69(4), 505-516. <https://doi.org/10.1348/000709999157860>
- Dylman, A. S., Champoux-Larsson, M., & Zakrisson, I. (2020). Culture, language and emotion. *Online Readings in Psychology and Culture*, 4(2). <https://doi.org/10.9707/2307-0919.1167>
- Finch, J. (2008). Naming names: Kinship, individuality and personal names. *Sociology*, 42(4), 709-725. <https://doi.org/10.1177/0038038508091624>
- Gladkova, A. (2002). The semantics of nicknames of the American presidents. In T. Dutton, M. Try, & M. Walsh (Eds.), *Proceedings of the 2002 Conference of the Australian Linguistic Society* (pp. 1-11). Australian Linguistic Society. <https://doi.org/10.1179/nam.1983.31.4.300>
- Liao, C. C. (2006). Linguistic analysis of nicknames of junior high school students. *Journal of Language and Linguistics*, 5(1), 68-86.
- Mary, N. L. (2005). Transformational leadership in human service organizations. *Administration in Social Work*, 29(2), 105-118. https://doi.org/10.1300/J147v29n02_07
- Morgan, J., O’Neill, C., & Harrè, R. (1979). *Nicknames: Their origins and social consequences*. Routledge and Kegan Paul.
- Negrea-Busuioac, E., & Simion, D. L. (2021). What’s in a nickname? Form and function of sports’ team nicknames. In A. B. Dinu & A. I. Cimpian (Eds.),

- Differences, similarities and meanings: Semiotic investigations of contemporary communication phenomena* (pp. 275-292). De Gruyter.
<https://doi.org/10.1515/9783110662900-013>
- Nikolenko, O. (2023). Nicknames as emotionally evaluative social identity carriers. *International Journal of Social Science and Human Research*, 6(3), 1-12.
<https://doi.org/10.47191/ijsshr/v6-i3-04>
- Pais, J. M. (2018). The symbology of nicknames in the school everyday life. *Educação & Realidade*, 43, 909-928. <https://doi.org/10.1590/2175-623674801>
- Pavlenko, A. (2008). Emotion and emotion-laden words in the bilingual lexicon. *Bilingualism: Language and Cognition*, 11(2), 147-164.
<https://doi.org/10.1017/S1366728908003283>
- Phillips, B. S. (1990). Nicknames and sex role stereotypes. *Sex Roles*, 23(5), 281-289. <https://doi.org/10.1007/BF01548251>
- Reid, E. M. (1991). *Electropolis: Communication and community on Internet Relay Chat* [Unpublished doctoral dissertation]. University of Melbourne.
- Richards, J. C., & Schmidt, R. W. (2013). *Longman dictionary of language teaching and applied linguistics*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315833835>
- Schnurr, G. (2013). Soph names and social identities. *WISSLR*, 1.
<https://wisslr.com/abstracts/soph-names-and-social-identities/>
- Shohamy, E. (2007). Language tests as language policy tools. *Assessment in Education*, 14(1), 117-130. <https://doi.org/10.1080/09695940701272948>
- Starks, D., & Leech, K. T. (2011). Research projects on nicknames and adolescent identities. *New Zealand Studies in Applied Linguistics*, 17(2), 87-97.
- Wardhaugh, R. (2006). *An introduction to sociolinguistics* (8th ed.). Blackwell Textbooks in Linguistics.
- Warschauer, M., & Grimes, D. (2007). Audience, authorship, and artifact: The emergent semiotics of Web 2.0. *Annual Review of Applied Linguistics*, 27, 1-23.
<https://doi.org/10.1017/S0267190508070013>
- Zhou, F., Mou, J., He, M., & Kim, J. (2021). Nicknames as identity badges: How self-reflective nicknames can facilitate users' online social interactions. *Journal of Retailing and Consumer Services*, 60, 102-130.
<https://doi.org/10.1016/j.jretconser.2021.102459>

درباره نویسنده

مریم میرزایی دانش‌آموخته دکتری زبان انگلیسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب می‌باشد.
 زمینه تخصصی وی زبان‌شناسی، ترجمه، چندزبانگی و جامعه‌شناسی زبان است.